

Publicerad 2015-03-05 10:59 av Magdalena Eriksson

Taktfast bearbetning av min tid som tvillingmorsa

Jag vill vara en bilring för dig

Jag vill inte va i syrrans fotoalbum rutorna är för små.

Jag vill inte titta på barnbilder och jumprarna som va randiga och granen å vi var inte lyckliga då.

Hur lång tid kan det ta att ta farväl av småbarnsperioden?

Huset madrasserat av kissvåta blöjor. Varma först kalla sen.

Mina bröst var värkande alptoppar, höfterna isiga av foglossning och så det tappra leendet och den smårutiga klänningen.

Nej Jag vill inte minnas den där rutan.

Folk sa: Å vad duktig du är som fick tvillingar!

Som om jag hade beställt dem på nätet.

Två stycken barn i samma kasse tack.

Två små barn i rosa och blå overall med nalleöron.

Allas lilla söta ruta så ensam jag va.

Med vagnen och uppforsbacken och lekparken som suddade alla mina sidor.

En million rutor fulla av barn har min syrra.

Så unga vi var ojjar hon sig och pekar med fingret så söta.

Jag va inte söt. Jag va förminskad förbannad för tvillingvagnen gick inte in i bussen.

Bussen åkte förbi med ett tuff tuff

där satt alla smala mammor med ett litet rart barn i knät uff uff.

Jag vill inte va i din ruta så du kan minnas mig som jag inte va.

Jag vill va med dig nu käraste syster här i mina bilringar vill jag träffas.

Jag vill va en ko som kommer hem om kvällen till dig och du ska bli så glad och vi ska äntligen känna igen varandra.

Klinga me koskällan ska vi göra och äta semlor utanför rutan
utan att blunda en endaste gång..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten